

Børn at sørge for, er ikke egnede til at paatage sig Arbejde om Natten. Derfor mener jeg, at man netop paa dette Omraade maa beskytte Kvinderne saa meget som muligt.

Den Organisation, jeg staar som Formand for, ønsker sig fri for Natarbejde, fri for at faa Driften lagt om til 3 Hold; vi har Toholdsdrift fra 6 til 3 og fra 3 til 11, og disse Kvinder betakker sig alle som een for mere Arbejde. Ved Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen har mange Virksomheder omlagt Skiftet til 2, 3 Hold, og de fleste Steder, hvor der beskæftiges Kvinder, har man Toholdsskifte.

Der staar i det foreliggende Lovforslag, at man ønsker, at Forbudet skal gælde mellem 10 Aften og 5 Morgen. Af praktiske Grunde kunde jeg ønske, dette blev ændret til: fra 11 Aften til 6 Morgen. Hvis man vil forhindre, at Kvinder paabegynder Arbejdet eller fortsætter Arbejdet om Natten, maa man ændre denne Paragraf. Skal Arbejdet paabegyndes Kl. 5, skal Kvinderne nemlig op om Natten; der er ingen Befordringsmidler, de faar en Times Gang eller saa til deres Virksomheder, og hvor skal de anbringe deres smaa Børn Kl. 4—5 om Morgen? Hvis dette Lovforslag virkelig skal føres ud i Livet paa en god og sund Maade, mener jeg, man maa ændre Klokkeslættet fra Kl. 5 Morgen til 6 og fra 10 til 11 Aften. Selv om en Kvinde kommer hjem Kl. 11 om Aftenen, kan hun overalt komme hjem med Sporvogn og være i Seng ved Midnatstid, og kan hun det, faar hun nogen Nattesøvn og nogen Nattehvil. Skal hun derimod sove om Dagen og arbejde om Natten, ved vi, at de Kvinder, som har Børn, ikke faar nogen virkelig Hvil.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslagene, jeg haaber, det maa lykkes os at føre disse gode og humane Lovforslag igennem til Gavn for arbejdende Kvinder.

Rudfeld: Jeg kan godt forstaa, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Fru Helga Larsen, ikke var klar over, at den Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag §3, 2det Stykke, om Barselhvile allerede har været gældende, siden Fabrikloven af 1913, den Bestemmelse, at i Virksomheder, hvor 25 Kvinder eller derover er beskæftigede, skal der være et særligt, i den kolde Aarstid opvarmet, Lokale, hvor de arbejdende Mødre kan give Die. Denne Bestemmelse, som det ærede Medlem udtalte sig om med megen Begejstring, har været gældende siden Fabrikloven af 1913, det er en Gengivelse af en

allerede gældende Bestemmelse. Det er forstaaeligt, at det er undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed; thi der væltes ind over Rigsdagen en saadan Bunke af Lovforslag, at det er umuligt for de enkelte Medlemmer at gennemgaa de enkelte Lovforslag tilstrækkelig grundigt, og naar det skal være saaledes, at gældende Bestemmelser i ældre Love skal genoptages for at fylde op, var der maaske nogen Grund til at anmode den højtærede Regering om at holde lidt Barselhvile i Stedet for at lade en Række af saadanne Lovforslag komme til Verden; jeg tror, det vilde være meget bedre, om det kunde blive gennemført, selv om ogsaa Hvilepausen skulde strække sig ud over de første 6 Uger.

Lovforslaget om Barselhvile er en Udvidelse af Fabriklovens Bestemmelser i § 29, hvor det hedder, at enhver Kvinde, der arbejder i Virksomheder, der er underkastet Tilsyn efter denne Lov, i de første 4 Uger efter Barnets Fødsel ikke maa arbejde, medmindre hun ved Lægeattest kan godtgøre, at hun kan deltage i Arbejdet. Dette Lovforslag udvider den Tid, i hvilken hun ikke maa deltage i Arbejdet, til at være et absolut Forbud de 6 Uger efter Barnets Fødsel, og det indfører en betinget Bestemmelse, der skal gælde 6 Uger før Barnets Fødsel. I disse 6 Uger før skal der præsteres Lægeattest, mens der i de 6 Uger efter, uden nogen som helst Lægeattest, skal være absolut Forbud.

Denne Udvidelse er meget betydelig. Det første Spørgsmaal, der her rejser sig, er, om den er paakrævet. Det er ikke tilstrækkeligt at sige, at det er ubekvemt og besværligt i mange Tilfælde for Kvinden, det maa kunne godtgøres, naar man foretager en saadan Udvidelse, naar man iværksætter et saa betydeligt Indgreb, at det virkelig er paakrævet. Man maa gennem Oplysninger, gennem Sygelighed o. s. v. kunne godtgøre, om det er nødvendigt at foretage denne Udvidelse, eller om man ikke kan og bør blive staaende ved den nugældende Bestemmelse. Thi det drejer sig jo om et betydeligt Indgreb baade overfor Virksomhedens Leder og Arbejderne. For den første er det jo et Afbræk i Arbejdet, og for Arbejderne selv betyder det Afbræk i deres Fortjeneste. Noget saadant kan vi kun gaa med til, naar det ved en nøje Undersøgelse er paavist, at det er paakrævet.

Dernæst kommer Hensynet til Samfundet. Det foreslaas nemlig, at de paagældende skal have 4 Kr. pr. Dag i de 6 Uger før og 6 Kr. pr. Dag i de 6 Uger efter Fødselen. Det bliver en meget betydelig